

I Tåby socken föddes detta år 12 stycken barn, 10 pojkar och 11 flickor. 6 äktenskap ongicks och 12 dödsfall inträffade, Av de döda var 3 minderåriga och den äldsta döda var Lena Olofsdotter 88 år gammal.

Tåby ryttare var nu i Pommern och genom strider och sjukdomar avled Anders Stenbom (Stensvad), Carl Ekeröth (Fyrby) och Johan Ljung (Ljunga) samt profossen Måns Hammarberg under detta år. Dessutom fick ryttaren Johan Almgren (Alm) avsked vid generalmönstringen på grund av skadad rygg.

De utsatta rusthållen måste snarast sända nya ersättare till Pommern och vid genralmönstringen klagades över, att ryttarehustrurna blivit bortkörda från sina torp och att de, trots gällande bestämmelser, ej fått hjälp att plöja ryttaretorpens åkrar.

Den 2 september var det åter tid för **prostvisitation** , då prosten Peter Zetterberg i Kuddby förrättade den.

Han kontrollerade kyrkoräkningarna och fann, att i kyrkokassan fanns 566 daler 13 öre kopparmynt och i fattigkassan 286 daler 11 öre kopparmynt.

Han företog katekesförhös bland allmogen och fann, att de var måttligt kun- niga, men förmanade dem visa mera flit.

Kyrkotaket var i behov av reparation och hemmanen påmindes, att betala till detta, enligt tidigare överenskommelser.

Reparationer av prästgårdens hus var nödvändigt och skulle göras till nästa sommar.

Från proviantmästaren Schemberg i Brunneby anmäldes, att det var nödvändigt men en medhjälpare i predikoämbetet och evnetuellt en adjunkt kunde behövas. Men ingen i församlingen var intresserad, att avlöna en sådan och inte heller kyrkoheden Tollén, varför det bestämdes, att frågan skulle hänskjutas till domkapitlet.

Vid **sockenstämman** i maj bestämdes, att couren eller förmaket vid stora kyrk- dörren skulle fullbordas och åtog sig Nils Larsson i Ljunga, att anskaffa lämpliga verktyg därtill.

Ringmuren runt kyrkogården började förfalla och nedrasa, främst på grund av nya gravställens uppgrävande invid den.

Det beslöts att tills vidare avvakta med åtgärd.

En gamma piga, Maja, uppehöll sig sedan någon tid i socknen och uppträdde med hotelser och uppstudsighet.

Om hon inte bättrade sig, skulle hon förvisas ure församlingen.

Vid **sockenstämman 30 november** klagades över att Stensvads rusthåll, sedan några år, brustit med hjälp vid reparationerna av kyrkan och prästgården. En räkning skulle nu göras över bristfälligheterna och presenterades ägaren, livdrabanten Lars von Roland.

Tåby socken hade , sedan äldre tider, ett torp på Kuddby härdasmård, som var avsett till bostad för sockenskräddare och sockenskomakare. Dessa ville dock inte bo där, utan torpet bebotts av en åbo, och nu beslöts att han årligen skulle ebtala arrendeavgift, men beviljades frihet därifrån de närmaste åren, då han uppreparerat torpet.

Från **häradsrättens** protokoll detta år, äre endast ett som berör Tåby.

Kronolänsman åtalade en und dräng, Johan Johansson i Fyrby, för vägfridsbrott

Drängen hade, när han hägnat en gårdesgård längs landsvägen vid Fyrby backe, sprungit ifatt bondne Mats Olsson i Skårby, som körde ett halmlass, och tänt på detta med en vedbrand, som användes vid böjning av vidjor i gårdesgården.

Dådet bestämdes som överdåd, då drängen var svag till förståndet och hetsats av de andra drängarna, som arbetade med hägnanden.

Bonden Mats Olsson hade kommit överens med Johans hubonde, att få erhålla 72 daler kopparmynt för skadan, och var nöjd därmed.

Johan dömdes att böta 5 dale rsilvermynt och att genom kyrkoherde Folléns försorg noggrant undervisas i kristendom.